

✧ Texty na tento týden – Sk 10:1–28,34,35; 1K 2:2; 1Te 5:21,22; J 1:12,13; 3:7; 1J 5:1

✧ Základní verš

„Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhod'me všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.“ (Žd 12:1,2)

Ať už se nacházíme v jakémkoli období našeho života nebo ať je naše situace jakákoliv, každý z nás žije v konkrétním kulturním a společenském prostředí. Naši rodiče a naše děti, domovy, rodiny a dokonce i sborové společenství – všichni jsme ovlivněni společností, v níž žijeme. Například změna bohoslužebného dne ze soboty na neděli, ačkoli svou roli sehrály jistě i další faktory, je zřejmým příkladem toho, jak kultura společnosti silně a škodlivě ovlivnila církev.

I křesťanské rodiny jsou pod neustálým vlivem různých společenských výzev. Někdy je vliv prostředí dobrý, pozitivní, ale až příliš často je tomu přesně naopak.

Velmi dobrou zprávou je, že moc evangelia nám dává moudrost, rozvahu a sílu, abychom se uměli vypořádat s problémy, jejichž zdrojem je vliv společnosti. Tento týden se budeme věnovat otázce, jak se můžeme stát Božími dětmi „bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného“ a jak můžeme zářit „jako hvězdy, které osvěcují svět“ (Fp 2,15).

✧ Týden ve zkratce:

- Držet se toho, co je správné
- Vliv společnosti na rodinu
- Podpora rodin v období změn
- Víra první generace
- Poslové v 21. století
- Podněty k zamyšlení

NE 9. června – Držet se toho, co je správné

Sk 10:34,35 „³⁴A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ³⁵ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé.“

Sk 10:1-28 „¹V Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, důstojník pluku, zvaného Italský. ²Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu. ³Ten měl kolem třetí hodiny odpoledne vidění, v němž jasně spatřil Božího anděla, jak k němu vchází a volá na něj: „Kornéliu!“ ⁴Pohlédl na něj a pln bázně řekl: „Co si přeješ, Pane?“ Anděl odpověděl: „Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe. ⁵Vyprav hned posly do Joppe, ať sem přivedou Šimona, zvaného Petr. ⁶Bydlí u Šimona koželuha, který má dům u moře.“ ⁷Když odešel ten anděl, zavolal si Kornélius ze svých lidí dva sluhy a jednoho zbožného vojáka ze své stráže, ⁸všechno jim vypravoval a pak je vyslal do Joppe. ⁹Druhého dne, právě když se blížili k městu, vyšel Petr za poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil. ¹⁰Pak dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržené mysli: ¹¹Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi. ¹²Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci. ¹³Tu k němu zazněl hlas: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ ¹⁴Petr odpověděl: „To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co poskvrňuje a znečišťuje.“ ¹⁵Ale hlas se ozval znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládaj za nečisté.“ ¹⁶To se opakovalo třikrát a zase to všechno bylo vyneseno vzhůru do nebe. ¹⁷Zatímco Petr úporně přemýšlel, co to jeho vidění může znamenat, podařilo se Kornéliovým poslům nalézt Šimonův dům. Zastavili se před vraty, ¹⁸zavolali a ptali se, zda tu bydlí Šimon, kterému říkají Petr. ¹⁹A Petr stále ještě přemýšlel o svém vidění, když mu Duch řekl: „Jsou tu tři muži a hledají tě; ²⁰sejdi hned dolů a bez rozpaků s nimi jdi, neboť já jsem je poslal.“ ²¹Petr tedy sešel dolů k těm mužům a řekl: „Já jsem ten, kterého hledáte. Proč jste za mnou přišli?“ ²²Oni odpověděli: „Posílá nás setník Kornélius, muž spravedlivý, který věří v jediného Boha a má dobrou pověst u všeho židovského lidu. Zjevil se mu anděl a rozkázal mu, aby tě pozval do svého domu a vyslechl, co mu máš říci.“

²³Petr je zavedl dovnitř a nechal je u sebe přes noc. Hned druhého dne se s nimi Petr vydal na cestu a ještě několik bratří z Joppe ho doprovázelo. ²⁴Nazítíři přišli do Cesareje. Kornélius je očekával a spolu s ním jeho příbuzní a nejbližší přátelé. ²⁵Když chtěl Petr vejít, vyšel mu Kornélius vstříc, padl na kolena a poklonil se mu. ²⁶Ale Petr jej přinutil vstát a řekl: „Vstaň, vždyť i já jsem jen člověk.“ ²⁷Za rozhovoru vešli dovnitř a Petr shledal, že je tam shromážděno mnoho lidí. ²⁸Promluvil k nim: „Dobře víte, že židům není dovoleno stýkat se s pohany a navštěvovat je. Mně však Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s ním poskvrňuje nebo znečišťuje.“

Sk 15:19.20.28.29 „¹⁹Proto já soudím, abychom nedělali potíže pohanům, kteří se obracejí k Bohu, ²⁰ale jen jim napsali, aby se vyhýbali všemu, co přišlo do styku s pohanskou bohoslužbou, aby nežili ve smilstvu, aby nejedli maso zvířat, která nebyla zbavena krve, a aby nepožívali krev. ... ²⁷Posíláme k vám tedy Judu a Silase, kteří vám to vše sami potvrdí. ²⁸Toto jest rozhodnutí Ducha svatého i naše: Nikdo ať vás nezatěžuje jinými povinnostmi než těmi, které jsou naprosto nutné: ²⁹Zdržujte se všeho, co bylo obětováno modlám, také krve, pak masa zvířat, která nebyla zbavena krve, a konečně smilstva. Jestliže se toho všeho vyvarujete, budete jednat správně. Buďte zdrávi.“

1K 2:2 „Kdybych já vás zarmoutil, kdo mě potěší, ne-li vy, které jsem zarmoutil?“

1Te 5:21.22 „²¹Všecko zkoumejte, dobrého se držte, ²²zlého se chraňte v každé podobě.“

J 16:13 „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“

PO 10. června – Vliv společnosti na rodinu

Gn 18:19 „Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: „Dbejte na Hospodinovu cestu a jedněte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.““

Gn 16:1-3 „¹Sáraj, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar. ²Jednou řekla Sáraj Abramovi: „Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdi tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní.“ Abram Sárajiny rady uposlechl. ³Vzala tedy Abramova žena Sáraj svou otrokyni, Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala ji svému muži Abramovi za ženu.“

Gn 35:1-4 „¹I řekl Bůh Jákobovi: „Vstaň a vystup do Bét-elu, usaď se tam a udělej tam oltář Bohu, který se ti ukázal, když jsi prchal před svým bratrem Ezauem.“ ²Jákob tedy řekl svému domu i všem, kteří byli s ním: „Zbavte se cizích bohů, které máte mezi sebou! Očistě se, převlékněte si šat, ³budeme putovat do Bét-elu. Chci tam udělat oltář Bohu, který mi odpověděl v den mého souzení a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel.“ ⁴Odevzdali tedy Jákobovi všechny cizí bůžky, které u sebe měli, i všechny náušnice a Jákob je zakopal pod posvátným stromem u Šekemu.“

Ezd 10 „¹Zatímco se Ezdráš modlil, vyznával hříchy a v pláči se před Božím domem vrhl k zemi, shromáždilo se k němu z Izraele převléklé shromáždění mužů, žen i dětí a lid se dal do usedavého pláče. ²Tu promluvil Šekanjáš, syn Jechielův, ze synů Elamových, a řekl Ezdrášovi: „Zpronevěřili jsme se svému Bohu, když jsme si přivedli ženy cizinky z národů země. Přesto je ještě pro Izraele naděje. ³Uzavřeme nyní smlouvu se svým Bohem, že propustíme všechny ženy cizinky i jejich děti podle rozhodnutí Panovníka i těch, kdo se třesou před příkazem našeho Boha. Ať se stane podle Zákona! ⁴Vstaň! To bude tvůj úkol. My jsme s tebou. Bud' rozhodný a jednej!“ ⁵Ezdráš vstal a vyzval předáky kněží, levitů i všeho Izraele k přísaze, že budou jednat podle toho slova. A oni přísahali. ⁶Pak odešel Ezdráš od Božího domu a šel do komory Jóchanana, syna Eljašibova. Vešel tam, nejedl chleba a nepil vody a truchlil nad zpronevěrou přesídlenců. ⁷Dali rozhlásit všem synům přesídlenců v Judsku a Jeruzalémě, aby se shromáždili do Jeruzaléma. ⁸Nedostavili se někdo do tří dnů podle rozhodnutí předáků a starších, všechen jeho majetek propadne klatbě a on bude vyloučen ze shromáždění přesídlenců. ⁹K třetímu dni se shromáždili do Jeruzaléma všichni muži judští a benjamínští. Bylo to dvacátého dne devátého měsíce. Všechen lid se usadil na prostranství u Božího domu. Chvěli se kvůli té věci i kvůli deštům. ¹⁰Tu povstal kněz Ezdráš a řekl jim: „Zpronevěřili jste se, že jste si přivedli ženy cizinky. Rozmnožili jste provinění Izraele. ¹¹Nyní vzdějte chválu Hospodinu, Bohu svých otců, a jedněte podle jeho vůle. Oddělte se od národů země a od žen cizinek!“ ¹²Celé shromáždění hlasitě odpovědělo: „Ano, budeme jednat podle tvého slova. ¹³Avšak lidu je mnoho a je doba dešťů. Nemůžeme stát venku. To není záležitost, která se vyřídí za den nebo dva, vždyť tohoto přestupku se dopustilo mnoho z nás. ¹⁴Ať naši předáci zastupují celé shromáždění. Každý, kdo si v našich městech přivedl ženu cizinku, přijde v určený čas a s ním starší příslušného města a jeho soudcové. Je třeba, abychom od sebe odvrátili planoucí hněv svého Boha a odstranili tuto věc.“ ¹⁵Jen Jónatan, syn Asaelův, a Jachzejáš, syn Tikův, se postavili proti tomu, a Mešulám a levita Šabetaj je podpořovali.“

¹⁶Ale synové předsídlenců to učinili tak, že kněz Ezdráš si oddělil muže, představitele rodů, všechny jmenovitě podle jejich otcovských rodů. Zasedli prvního dne desátého měsíce, aby věc vyšetřili. ¹⁷Do prvního dne prvního měsíce dokončili šetření u všech mužů, kteří si přivedli ženy cizinky. ¹⁸Ukázalo se, že z kněžských synů si přivedli ženy cizinky tyto: ze synů Jéšuy, syna Jósadakova, a z jeho bratří: Maasejáš, Elíezer, Jaríb a Gedaljáš. ¹⁹Podáním ruky slíbili, že své ženy propustí. Za své provinění obětovali berana. ²⁰Ze synů Imérových: Chanani a Zebadjáš. ²¹Ze synů Charimových: Maasejáš, Elijáš, Šemajáš, Jechiél a Uzijáš. ²²Z Pašchúrových synů: Eljónaj, Maasejáš, Jišmael, Netel, Józabab a Eleása. ²³Z levitů: Józabab, Šimeí, Kelajáš čili Kelíta, Petachjáš, Juda a Elíezer. ²⁴Ze zpěváků: Eljašib. ²⁵Z vrátných: Šalúm, Telem a Urí. ²⁶Z ostatního Izraele: z Pareóšových synů: Ramjáš, Jizijáš, Malkijáš, Minjamín, Eleazar, Malkijáš a Benajáš. ²⁷Z Élamových synů: Matanjáš, Zekarjáš, Jechiél, Abdí, Jeremót a Elijáš. ²⁸Z Zatiúových synů: Eljónaj, Eljašib, Matanjáš, Jeremót, Zábab a Azíza. ²⁹Z Beabajových synů: Jóchanan, Chananjáš, Zabab, Atlaj. ³⁰Z Baníových synů: Mešulam, Malúk, Adajáš, Jašúb, Šeal, Jeramót. ³¹Z Pachat-moábových synů: Adna, Kelal, Benajáš, Maasejáš, Matanjáš, Besalel, Binúj a Menaše. ³²Dále Charimovi synové: Elíezer, Jišijáš, Malkijáš, Šemajáš, Šimeón, ³³Binjamín, Malúk, Šemarjáš. ³⁴Z Chašumových synů: Matenaj, Matata, Zábab, Elípelet, Jeremaj, Menaše, Šimeí. ³⁵Z Baníových synů: Maadaj, Amráb a Uel, ³⁶Benajáš, Bedjáš, Keluhí, ³⁷Vanjáš, Meremót, Eljašib, ³⁸Matanjáš, Matenaj, Jaasaj, ³⁹Baní, Binúj, Šimeí, ⁴⁰Šelemjáš, Nátan, Adajáš, ⁴¹Maknadbaj, Šašaj, Šaraj, ⁴²Azarel, Šelemjáš, Šemarjáš, ⁴³Šalúm, Amarjáš, Josef. ⁴⁴Z Nébových synů: Jeiel, Matijáš, Zábab, Zebína, Jadaj, Jóel, Benajáš. ⁴⁵Ti všichni si vzali ženy cizinky. Byly mezi nimi i ženy, s nimiž už zplodili syny.“

1Kr 11:1.2 „¹Král Šalomoun si zamiloval mnoho žen cizinek, faraónovu dceru, Moábky, Amónky, Edómky, Sidónanky a Chetejky, ²z těch pronárodů, o nichž Hospodin Izraelcům řekl: „Nebudete vcházet k nim a oni nebudou vcházet k vám. Jistě by naklonili vaše srdce ke svým bohům.“ Šalomoun k nim přilnul velkou láskou.“

ÚT 11. června – Podpora rodin v období změn

Da 1:8.9 „⁸Ale Daniel si předsevzal, že se neposkvrní... ⁹A Bůh dal Danielovi dojit u velitele dvořanů milosrdenství a slitování.“

Gn 12:1-5 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ ⁴A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu. ⁵Vzal svou ženu Sáráj a Lota, syna svého bratra, se vším jměním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam.“

Est 2:7-9 „⁷Vychovával Hadasu neboli Ester, dceru svého strýce, protože neměla otce ani matku. Byla to dívka krásné postavy a půvabného vzhledu. Po smrti jejího otce a její matky ji Mordokaj přijal za dceru. ⁸Když se rozhlásil králův výrok, totiž jeho zákon, a mnoho dívek bylo shromážděno na hradě v Šúšanu pod dohled Hegajův, byla vzata i Ester do královského domu pod dohled Hegaje, strážce žen. ⁹Dívka se mu zalíbila a získala jeho náklonnost. Neprodleně jí poskytl náležitou péči i přiděly jí jídla. Přidělil jí též sedm vyhlédnutých dívek z královského domu a přemístil ji i její dívky do nejlepší části ženského domu.“

Da 1 „¹Ve třetím roce kralování Jójakíma, krále judského, přitáhl Nebúkadnesar, babylónský král, k Jeruzalému a oblehl jej. ²Panovník Hospodin mu vydal do rukou judského krále Jójakíma a část nádob Božího domu. Nebúkadnesar je dopravil do země Šineáru, do domu svého božstva; nádoby dal dopravit do klenotnice svého boha. ³Pak rozkázal král Ašpenazovi, vrchnímu nad dvořany, aby přivedl z Izraelců, a to z královského potomstva a ze šlechty, ⁴jinochy bez jakékoli vady, pěkného vzhledu, zběhlé ve veškeré moudrosti, kteří si osvojili poznání, rozumějí všemu vědění a jsou schopni stávat v královském paláci a naučit se kaldejskému písemnictví a jazyku. ⁵Král pro ně určil každodenní přiděl z královských lahůdek a z vína, které pil při svých hodech, a dal je vychovávat po tři roky. Po jejich uplynutí měli stávat před králem. ⁶Z Judejců byli mezi nimi Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš. ⁷Velitel dvořanů jim změnil jména: Danielovi dal jméno Beltšasar, Chananjášovi Šadrak, Míšaelovi Měšak a Azarjášovi Abed-nego. ⁸Ale Daniel si předsevzal, že se neposkvrní královskými lahůdkami a vínem, které pil král při svých hodech. Požádal velitele dvořanů, aby se nemusel poskvrňovat. ⁹A Bůh dal Danielovi dojit u velitele dvořanů milosrdenství a slitování. ¹⁰Velitel dvořanů však Danielovi řekl: „Bojím se krále, svého pána, který vám určil pokrm a nápoj. Když uvidí, že jste v tváři přepadlejší než jinoši z vašich řad, připravíte mě u krále o hlavu.“ ¹¹Daniel tedy navrhl opatrovníkovi, kterého určil velitel dvořanů nad Danielem, Chananjášem, Míšaelem a Azarjášem: ¹²„Zkus to se svými služebníky po deset dní. Ať nám dávají k jídlu zeleninu a k pití vodu.“ ¹³Potom porovnáš vzhled náš a vzhled jinochů, kteří jedli královské lahůdky, a učiň se svými služebníky podle toho, co uvidíš.“

¹⁴Opatrovník je v té věci vyslyšel a zkusil to s nimi po deset dní. ¹⁵Po uplynutí deseti dnů se ukázalo, že jejich vzhled je lepší; byli statnější než ostatní jinoši, kteří jedli královské lahůdky. ¹⁶Opatrovník tedy odnášel jejich lahůdky a víno, které měli pít, a dával jim zeleninu. ¹⁷A Bůh dal těm čtyřem jinochům vědění a zběhlost ve veškerém písemnictví a moudrosti. Danielovi dal nadto porozumět všem viděním a snům. ¹⁸Po uplynutí doby, kdy podle králova nařízení měli být předvedeni, přivedl je velitel dvořanů před Nebúkadnesara. ¹⁹Král s nimi rozmlouval a žádný mezi nimi nebyl shledán takový jako Daniel, Chananjáš, Mišael a Azarjáš. Proto stávali před králem. ²⁰Pokud šlo o porozumění moudrosti, které od nich král vyžadoval, shledal, že desetkrát předčí všechny věšce a zaklínače, kteří byli v celém jeho království. ²¹A Daniel tam zůstal až do prvního roku vlády krále Kýra.“

ST 12. června – Víra první generace

J 1:12.13 „¹²Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. ¹³Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.“

Sd 2:7-11 „⁷Lid sloužil Hospodinu po všechny dny Jozuovy a po celou dobu života starších, kteří Jozua přežili a viděli celé velké Hospodinovo dílo, které pro Izraele vykonal. ⁸I zemřel Hospodinův služebník Jozue syn Núnův, ve věku sto desíti let. ⁹Pochovali ho na jeho dědičném území v Timnat-cheresu v Efrajimském pohoří severně od hory Gaaše. ¹⁰Těž celé ono pokolení se odebralo ke svým otcům. Po nich nastoupilo jiné pokolení, které neznalo Hospodina ani jeho dílo, jež pro Izraele vykonal. ¹¹Izraelci se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích, a sloužili baalům.“

Sd 2:9.12.13 „¹²Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země. Chodili za jinými bohy, za božstvy těch národů, které byly kolem nich, a klaněli se jim. Tak Hospodina uráželi. ¹³Opustili Hospodina a sloužili Baalovi a Ašoretě.“

J 3:7 „Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.“

1J 5:1 „Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád otce, má rád i jeho dítě.“

ČT 13. června – Poslové v 21. století

Ř 1:16.17 „¹⁶Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. ¹⁷Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.““

Mt 28:5-7 „⁵Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. ⁶Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. ⁷Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.““

J 3:16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

1K 2:2 „Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.“

2K 5:18-21 „¹⁸To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. ¹⁹Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.

²⁰Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! ²¹Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

J 17:20-23 „²⁰Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěřili; ²¹aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. ²²Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – ²³já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne.“

PÁ 14. června – Podněty k zamyšlení

Přečtěte si 39. kapitolu „Daniel v Babylónu“ z knihy Od slávy k úpadku (PK 479–490; OSU 180–184) a kapitolu „Opravdová radost“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 115–126; CVP 117–125).

Bůh nikoho neupřednostňuje. „Kristovo náboženství vyzdvihuje toho, kdo je přijímá, na vyšší úroveň myšlení a jednání. Současně však představuje každého jednotlivce lidského pokolení jako rovnocenný objekt Boží lásky. Vždyť všichni jsme byli vykoupeni obětí jeho Syna. Bohatí i chudí, vzdělaní i nevzdělaní – všichni se setkáváme u Ježíšových nohou. Nezáleží na společenském postavení ani na ničem jiném. Když se díváme na toho, kdo byl proboden pro naše hříchy, všechny pozemské rozdíly mezi námi jsou smazány. Sebezapření, shovívavost a nekonečný soucit toho, který byl vyvýšen v nebesích, zahanbuje lidskou pýchu a rozdělování lidí do sociálních tříd. Čisté, neposkvřené náboženství představuje své nebeské principy tím, že sjednocuje všechny, kteří se posvěcují prostřednictvím pravdy. Všichni jsou koupeni za velikou cenu, všichni jsou stejně závislí na Kristu, který je vykoupil.“ (GW 330)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte společně o vašich odpovědích na otázku z neděle.
2. Co dělá vaše společenství pro výchovu mladé generace věřících? Co můžete jako jednotlivci (nebo jako třída sobotní školy) udělat, abyste pomohli církvi splnit tuto důležitou roli?
3. V čem spočívají největší výzvy ve snaze předat víru příští generaci?
4. Jaké jsou pozitivní a negativní vlivy společnosti, ve které žijete, na vaši rodinu?

